

Redcliffe Bailey - Nommo

Ceren Üstünel

Redcliffe Bailey 1968 yılında Amerika Birleşik Devletleri, New Jersey eyaletinin Bridgeton şehrinde dünyaya gelmiştir. Asıl eğitimini heykel üzerine alan Bailey, kendini sadece heykeltıraş olarak değil; aynı zamanda da ressam ve aktivist olarak da tanımlamaktadır. Amerikada yaşayan ve Afrikadaki köklerinin mirasından etkilenen 51 yaşındaki sanatçı çalışmalarında soy ve ırk, göç ve yolculuk, bireysel ve kolektif tarih gibi konuları ele almaktadır. Kendisinin deyimiyle "konuşan materyaller" kullanmayı tercih eden Bailey, ailesinin eski fotoğrafları, taş plaklar, piano tuşları ve şişe kapakları gibi geçmiş hissiyatı olan malzemeleri kullanmaktadır. Bailey (2016) yaptığı sanatı şu cümle ile açıklamaktadır:

"Benim sanatım tarih ve tarihin gizemi ile ilgili. Bilim adamları, vaizler ve düzenbazlar da benim ilham perim."

Görsel 1. Redcliffe Bailey, Nommo, 2019,
Karışık Teknik ve Ses Yerleştirilmesi(çelik metal strüktür, alçı büst, bulunmuş ahşap), 680 cm x 280 cm

16. İstanbul Bienali'nde ekolojik sorunların yanı sıra sömürgecilik gibi, insanın insana uyguladığı psikolojik ya da fiziksel şiddet sorunlarını da ele alan eserler de bulunmaktadır. Bu eserlerden biri ise Bailey'nin Nommo adlı, ahşap kaideler ve metal plaka üzerine yerleştirilmiş siyahı olduğu

anlaşılan sekiz beyaz renkli insan büstünün bulunduğu tekne ve üç ses yerleştirilmesinden oluşan eserdir. Bailey bu eserinde, nesiller boyunca yaşanmış travmaları ve bu tarihçeleri anlama veya aşma yöntemlerini ele almaktadır. Bailey bu eserinde çelik metal strüktür, alçı büst, bulunmuş ahşap ve ses yerleştirmesi kullanmıştır. Kullandığı ses yerleştirmesinde üç farklı ses bulunmaktadır. Bunlardan biri Afro-fütürist Sun Ra Arkestra'nın bir şarkısı, bir diğeri sanatçının caz müzisyeni Tarus Mateen ile birlikte farklı sesleri birleştirdiği bir parça, üçüncüsü ise Senegal'de tekne inşa eden işçilerin konuşmalarından ve sahile vuran okyanus dalgalarının seslerinden oluşmaktadır. Büstlerin üzerinde bulunduğu ahşap tekne Avrupalıların köleleştirdiği Afrikalıları batıya götürmek için bindikleri gemileri temsil etmektedir. Bailey'nin "Konuşan materyaller" prensibi ile yaptığı diğer çalışması olan 2010 yılında ödül aldığı, 2009 yapımı Windward Coast adlı eserdir. Eserin yapımında piyano tuşları, alçı büst ve sim kullanmıştır. Nommo çalışmasında olduğu gibi eserde yine siyah bir insan büstü bulunmaktadır. Siyah renkli ve simli büstü kırık piyano tuşları arasında yer almaktadır. Siyah adam büstünü kullandığı bir diğer eseri ise 2019'da yapmış olduğu Double Consciousness adlı çalışmasıdır. Karşılıklı iki siyah adam büstünün bulunduğu çalışmasında Bailey alçı büste ek olarak çelik kullanmıştır.

Görsel 2. Radcliffe Bailey, Windward Coast, 2009, piyano tuşları, alçı büst, sim

Kaynak: <http://www.gibbesmuseum.org/news/radcliffe-bailey-wins-2010-factor-prize-for-southern-art/>

KAYNAKÇA

1. Radcliffe Bailey Röportajı, 2016, Virginia Museum of Fine Arts (Artist Radcliffe Bailey @ VMFA – YouTube)
2. Yedinci Kıta 16. İstanbul Bienali, 2019, sf.67, Ofset Yapımevi, İstanbul
3. Radcliffe Bailey Wins 2010 Factor Prize for Southern Art, <<http://www.gibbesmuseum.org/news/radcliffe-bailey-wins-2010-factor-prize-for-southern-art/>>

Deniz Aktaş – Yok Yerler Serisi

Sena Korkmaz

1987 Diyarbakır doğumlu Deniz Aktaş, İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Aktaş, 2010 Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde tamamladığı lisans eğitiminin ardından Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Plastik Bölümü'nde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. İşlerinde sıklıkla göç, bellek gibi temaları ve çoğunlukla kent görüntülerini kullanmaktadır. 2016'da Paris'teki Cité Internationale des Arts misafir sanatçı programına katılan Aktaş'ın ilk kişisel sergisi Yok Yerler, artSümer, İstanbul (2018) öncesinde katıldığı ikili/karma sergiler arasında İmkânsız Uzam, Kasa Galeri, İstanbul (2017); Poser Son Temps [Zamanını Bırakmak], On-Off Site, Paris (2017); Wider den Grautönen [Gri Tonlara Karşı], Pasinger Fabrik GmbH, Münih (2016); Açık Şehir, Pilot, İstanbul (2016) ve Mitolojiler, 3. Mardin Bienali (2015) yer almaktadır.

Görsel 3. Deniz Aktaş, "Umudun Yıkıntıları 1" detay, 2019, kağıt üzerine mürekkepli kalem, 120 x 310 cm

Deniz Aktaş'ın süregiden Yok Yerler adlı serisi, kentsel çürümeyi, çevresel çöküşü, yerinden olan veya göç eden insanları ve hem kentlerin hem de doğanın travmatik dönüşümünü yansıtmaktadır. Aktaş'ın çizim ve resimleri insanlığın ve doğanın birbirini içine düşürdüğü karşılıklı tehlikelere ışık tutan yansımalar olarak karşımıza çıkmaktadır. Aktaş, bienalde iki küçük ebatlı çalışmasının yanı sıra Umudun Yıkıntıları başlıklı iki yeni çizimini de sergilemektedir. Yapıtlar, Caspar David Friedrich'in kırılmış bir buz katmanı içinde sıkışıp alabora olmuş bir gemiyi gösteren Umudun Enkazı (1823-24) adlı tablosuna gönderme yapmaktadır. Mürekkeple yapılmış siyah beyaz çizimler, doğada izlerini bırakmış ve onun kayıtsızlığı tarafından yok edilmiş insanların çaresizliğini ortaya koymaktadır. Yokyerler serisi için şunları söylemektedir: "Gördüklerim yaptıklarımın, yapacaklarımın yansımasıdır. Çevremize bakalım, ne görüyoruz? Yıkıntılar arasında bir yaşam alanı. Hep geriye dönüp baktığımda gördüğüm bir insana, bir hayata ait izler. Yokyerler kimsenin olmayan herkesin gidebildiği bir kimliksizlik hali".

Görsel 4. Deniz Aktaş, "Umudun Yıkıntıları 1", 2019, kâğıt üzerine mürekkepli kalem, 120 x 310 cm

Görsel 5. Deniz Aktaş, "Bağımsız Değişken", 2018, kâğıt üzerine mürekkepli kalem, 70 x 100 cm

KAYNAKÇA

1. Bienal röportajları: Deniz Aktaş, 2019, (<https://bantmag.com/bienal-roportajlari-deniz-aktas/>).
2. Yedinci Kita 16. İstanbul Bienali, 2019, Ofset Yapımevi, İstanbul.
3. Yokyerler bir kimliksizlik hali, 2018, (<https://www.gazeteduvar.com.tr/yazarlar/2018/04/13/yokyerler-bir-kimliksizlik-hali/>).